

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸಂಘಟನೆ ಹಾರ್ಯಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದರ ಮಾತೃತ್ವದ ಸಾಫಿ

ಸುಮಿತ್ರಾ.೧

ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದರು 1865 ಡಿಸೆಂಬರ್ 23ರಂದು ಕಲ್ಪತ್ರಾದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು.ತಂದೆ-ಗಿರೀಶ್ ಚಂದ್ರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ತಾಯಿ-ನೀಲಮಣಿದೇವಿ, ಶಾರದಾನಂದರ ಮೂಲ ಹೆಸರು ಶರತ್ ಚಂದ್ರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಸಿರಿವಂತ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಪುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು.ಶಾರದಾನಂದರು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದವರು. ಉತ್ತಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದಿದ್ದರು.ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಪ-ತಪ, ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.ಯಾರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ನೋವು ಕೊಡದ “ಪ್ರೇಮಮಯಿ”, ಅತ್ಯಂತ ಸಭ್ಯನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ-ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಹೃದಯದವರು, ಅವರ ಜೀವಾಯ ಎಂತಮುದೆಂದರೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಖಚಿಗೆಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಡ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.ಒಂದು ಸಲ ಪಕ್ಷದ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದ ಹಂಗಸಿಗೆ ಕಾಲಾರ ತಗುಲಿದಾಗ ಯಾರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದ ಆ ಹಂಗಸಿನ ಹಾರ್ಯಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಶಾರದಾನಂದರು ಬ್ರಹ್ಮಸಮಾಜದ ಮುಂದಾಳು ಕೇಶವಚಂದ್ರಸೇನನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರು. ಬ್ರಹ್ಮಸಮಾಜದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿದರು. 1883ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಮೊದಲ ಭೇಟಿಯಲ್ಲೇ ಶಾರದಾನಂದರ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮನಗಂಡಿರು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಶಾರದಾನಂದರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಂದ ಆಕಷಿತರಾಗತೊಡಗಿದರು.ಕ್ರಮೇಣ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು.

ಶಾರದಾನಂದರು ನಿರಾಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು.ದೇವರನ್ನು ಯಾವುದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರ್ಥ ಕರ್ಮಯೋಗಿಯಾಗಿ ಶಾರದಾನಂದರು ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇತರರ ಟೀಕೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೇ ನಿಭರಯತೆಯಿಂದ ದೇವರಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ಭಗವದ್ದಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಉದ್ದೇಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಹೊಗಳಿಕೆ-ತೆಗಳಿಕೆಗಳು ಅವನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಲಾರವು.‘ಯಾರು ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರೋ ಅವರು ತಾಮಸರು’ ಎಂದು

¹.ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ,ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ,ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ,ಮಾನಸಗಂಗೋತ್ತಿ,ಮೈಸೂರು.

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಾಫ್ಟ್‌ಯಂತೆ ಶಾರದಾನಂದರ ಜೀವನ, ಸಮರೋಲನ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ದೇಹ-ಮನಸ್ಸು-ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಯೋಜಿಸಿದ ಆದರ್ಶ ಕೆಲಸಗಾರರಾಗಿದ್ದರು. 1926ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತ ಮಿಷನ್‌ನ ಮೊದಲ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘಟನೆ ಮುಖ್ಯನಿರ್ವಹಣಾರ್ಥಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಮಹಾಕಾರ್ಯದಶಿಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಶಾರದಾನಂದರು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. 1909ರಲ್ಲಿ ದೇವವ್ರತತಬಸು ಮತ್ತು ಸಚೀಂದ್ರನಾಥಸೇನ್‌ ಎಂಬ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು ಭಾರತವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್‌ರಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಂಬ್‌ ಮೊಕಧ್ಯಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಅವರನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಪರಾಧಿಗಳಲ್ಲಿವೆಂದು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಅವರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘಟನೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದರು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಕೊನೆಗೆ ಸನ್ಯಾಸತ್ವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಜ್ಞಾನಂದ ಹಾಗೂ ಚಿನ್ಯಯಾನಂದರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘಟನೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿತ್ತು. ಮೊಲೀಸರ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಶಾರದಾನಂದರನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆಂದು ಕರೆಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಕುಚೀಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಒರಟಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿದರು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡ ಶಾರದಾನಂದರು ಮೃದುವಾಗಿ ತಾಯಿ ಮನುವಿನ ಪರ ವಾದ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಆ ತರುಣ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಪರ ನಿಂತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನಃ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಸಮಸ್ಯೆ ಮುಂದುವರೆದವು. ಬಹಳಷ್ಟು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು ವಿವೇಕಾನಂದರ ಬರಹ ಮತ್ತು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಸ್ವಾತ್ಮ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಲೀಸರಿಗೆ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಮಸ್ತಕಗಳು ದೊರಕಿದವು. ಇದರಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಿಂದರೆ ಇರುಸುಮುರುಸಾಯಿತು. ಮಹಾಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮೂಗು ಶೂರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಈ ಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾರದಾನಂದರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಮುಂಚೂಣಿಯಲಲೆ ಸ್ಥ್ಯಯಾದಿಂದ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ನಿಂತರು. ಮುಳುಗುವ ದೋಷಿಗೆ ಉರುಗೊಳಿನ ಆಸರೆಯಂತೆ ಶಾರದಾನಂದರು ಸಂಘದ ಆಧಾರಸ್ಥಂಭವಾದರು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಶಯ ಹಾಗೂ ಅಪಾರಾಧಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಶಾರದಾನಂದರು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಶವುಳ್ಳ ಪತ್ರವೋಂದನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದರು. ಈ ಪತ್ರವು ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ, ತಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಕಾರ್ಮೇಣ ಜಡುರಿತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಭಯ ನಿವಾರಣೆಯಾಯಿತು.

ಹೇಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಎದುರಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಶ್ವಿಂತ ಚಾಣಾಕ್ಷತನದಿಂದ ನಿಭಾಯಿಸಿದರು. ಸಂಘದ ನಿಯಮವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಗವರ್ನರ್ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿದರು. ಶಾರದಾನಂದರಿಗೆ ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿನ ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪಿದ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಲಾಗಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಶಾರದಾನಂದರ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥಹ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು.

1. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡುವುದು.
2. ಅವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವುದು.
3. ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಧಾರೆ ಎರೆಯುವುದು.

ಶಾರದಾನಂದರು ಅಜಾತಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕೇಂದ್ರದ ಇತರ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕುರಿತು ಪತ್ರ ಬರೆದರು. “ಪತ್ರಿಯೊಂದು ಆಶ್ವಿಪೂ ಜಿರಂತನವಾಗಿ ಮುಕ್ತವಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿರಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾದ ಮುಂದಾಳು ಆದವನು ಇತರರ ಸ್ವತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸವಿಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ”. ಇನ್ನೊಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಕೋಪ, ದ್ವೇಷ, ಇತರರ ತಪ್ಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹನೆ ಮಾತಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿಸ್ವಾಫ್ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬಳಸುವ ಬದಲು ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದೇ ಫಷ್ಟಣಿಗೆ ಕಾರಣ ಎಂದರು.

ಒಂದು ಸಲ ಶಾರದಾನಂದರು ಭಕ್ತರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿತು ‘ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇಜ್ಞಿಸುವುದಾದರೆ ನಿನ್ನ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೂ ಅವಲಂಬಿಸಬಾರದು. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಮುಂದೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಶರೀರವನ್ನೇ ಬಲಿಕೊಟ್ಟಾದರೂ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿರ್ದರಿಸಬೇಕು. ನಿನಗೆ ಅಂತಹ ದೈತ್ಯ, ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಇರುವುದೇ ಆದರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗುವೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶಾರದಾನಂದರ ಪ್ರೇಮ ಮೂರ್ಖ ಹೃದಯವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಕ್ಷಮೆ, ಪ್ರವಾಹ, ಭೂಕಂಪ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮುಂತಾದ ಸಹಜ ದುರಂತಗಳಾದ ಪ್ಲೇಗ್-ಕಾಲರಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಪಿಡುಗುಗಳು ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಎರಗಿದಾಗ ಶಾರದಾನಂದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಮಿಷನ್ ತಪ್ಪದೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾರದಾನಂದರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜನಗಳ ಯಾತನೆ ನೋಡಿ ಮರುಗಿ ಅವರ ಹೃದಯವು ರಕ್ತ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜನರ ದುಃಖ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಕವಾಗಿ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾವು

ಜಗನ್ನಾತೆಯಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಜನರ ಯಾತನೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾರದಾನಂದರು ಹೊರಗಡೆ ಗಂಭೀರ, ಕರಿಣ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಮೃದು ಹಾಗೂ ಅನುಕಂಪ ತುಂಬಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ತ್ಯಾಗಮಯೀ, ಪ್ರೇಮಮಯೀ ಶಾರದಾನಂದರು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದವರು.

‘ಮಾನವ ಸೇವೆಯೇ ದೇವರ ಸೇವೆ’ ಎಂಬ ಸ್ವಾಮೀಚೆಯ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಶಾರದಾನಂದರ ಜೀವನವು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಇಡೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘಟನೆಗೆ ತಾಯಿಯಂತೆ ಇದ್ದರು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಅಥವಾ ನೇರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆಯಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರ ಯೋಗಕ್ಕೇಮು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಾರದಾನಂದರು ಯಾವಾಗಲು ಮುಂದಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಬೇಲೂರು ಮತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸಲ ಅವರಿಗೆ ಕುರುವೆಂದ್ದು ಸಣ್ಣ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಅಗತ್ಯವಾಯಿತು. ಶಾರದಾನಂದರು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಲ್ಪತ್ರಾದಿಂದ ದೋಷೀಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಗಂಗಾನದಿಯ ನಟನಡುವೆ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಲುಕೆದರು. ವೈದ್ಯರು ಭಯಭಿತರಾದರು. ಆದರೆ ಶಾರದಾನಂದರು ಸಂಯಮ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮೇಣ ಬಿರುಗಾಳಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾದವರಿಗೆ ಮೃತ್ಯುಭೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ನಿರೂಪಿತವಾಯಿತು. “ಜೀವನ್ನುಕ್ರಿಯಾದವನು ಮಾತ್ರವೇ ನಿಜವಾದ ಗುರುವಾಗಬಲ್ಲ. ತಾನು ಮುಕ್ತನಾಗಿರುವವರು ಇತರರಿಗೂ ಮುಕ್ತವಾಗುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬಲ್ಲ” ಎಂಬ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಶಾರದಾನಂದರು ಕೈಗನ್ನಡಿಯಂತೆ ಇದ್ದರು. ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞರು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಆಳವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಹೃದಯಶಿಥಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವೆಂದೇ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬುದ್ಧಿ-ಹೃದಯ-ಕಾರ್ಯಕ್ರಮತೆ ಈ ಮೂರರಲ್ಲೂ ಶಾರದಾನಂದರ ಸಮಾನ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದರು. ಅನುಪಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಈ ಮೂರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಗುಣವೇ ಯಾರೋಬ್ಬರಾದರೂ ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದರಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಾನಸಿಕ ಕ್ಷೋಭಿಗೊಳಗಾದವರಿಗೆ, ತಿರಸ್ಕೃತರಿಗೆ, ನಿರಾಶರಾದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪತಿತರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅವಿಧೇಯರಿಗೆ ಶಾರದಾನಂದರೊಬ್ಬರೇ ಆಶ್ರಯದಾತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರುಗಳ ಮೇಲಿನ ಶಾರದಾನಂದರ ಪ್ರೇಮ ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೌನವಾಗಿ, ಶ್ರೀಯಾಶೀಲವಾಗಿದ್ದಕೊಂಡು ವಿಧೇಯಕ ಘಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ರಹಸ್ಯವೆಂದರೆ ಅವರ “ಪ್ರೇಮದ ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತನಿರುವನು ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಒಳ್ಳಿಯ ಗುರುವಾಗಿ ಅವರು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬಿತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಾರದಾನಂದರು 1920ರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಮಹಾಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಅನೇಕಾನೇಕ ವಿಯೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸತ್ತೊಡಗಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಮತ್ತು ತುರೀಯಾನಂದ ದೈವಾಧಿನರಾದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಶಾರದಾನಂದರಿಗೆ ಶೂನ್ಯತೆ ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು. ಅವರು ಮತ್ತಪ್ಪು ಅಂತರ್ಮುರ್ಚಿಯಾದರು. ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ ನಿಯಾಂಜಿ ನಂತರ ಬರಿದಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸಾಫಾನವನ್ನು ತುಂಬಲು ಸಂಘದ ನಿಯಮದಂತೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದರು ಮತ್ತು ಶಾರದಾನಂದರ ನಡುವೆ ಬಹುಮತಗಳು ಶಾರದಾನಂದರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದವು. ಆದರೆ ಶಾರದಾನಂದರು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. 'ಸ್ವಾಮಿಜಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಸಾಫಾನದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಆ ಸಾಫಾನವನ್ನು ಎಂದೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಿವಾನಂದರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಶಾರದಾನಂದರು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿಯೇ ಮುಂದುವರೆದರು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಹಾಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ ಸಮಾಧಿಯ ನಂತರ ಶಾರದಾನಂದರ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂನಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಹಾಸಂಘದ ಏಳಿಗೆ ಶಾರದಾನಂದರು ಶ್ರಮಿಸಿದರು.

ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶಾರದಾನಂದರು ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಅವರು ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನದ ಅವಧಿಯನ್ನೇ ಮಿತಗೊಳಿಸಿದರು. ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾವಾಗಲು ಅವರು ಹೊವು, ಗಂಧ, ಪತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಸರಳ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ, ಗುರುವಾದರೂ ಶಿಷ್ಟರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಶಿಷ್ಟರ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಹೊರಬೇಕು. ಅವರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದವರೆಗೂ ವಿಶ್ವಾಸಿತಿಯಲ್ಲದೇ ಜೊತೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಶಾರದಾನಂದರಿಗೆ ಕೆಲಸವೇ ದೈವಾರಾಥನೆಯಂತೆ ಅವರ ಜೀವಿತಾವಧಿಯವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಅತಿಯಾದ ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಅವರ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ಕ್ಷೇಣಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಸಲಹೆಯಿತ್ತರು. ಆದರೆ ಶಾರದಾನಂದರು ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದು ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ಅದುವೇ ನನಗೆ ಧನ್ಯತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವೆ, ಅದು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವೆಂದರು.

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿರುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಗುರುವಿನ ಲಕ್ಷಣ. ಆತ ಏನನ್ನು ನುಡಿಯುವನೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಶೀರುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನದಂತೆ ಶಾರದಾನಂದರು ಕಿರಿಯ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ಮೂಲಕ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ಮರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಪ್ರೇಮಾನಂದರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಬಿರುಗಳಿಯೆದ್ದಿತು. ಅದು ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಗಂಗೆಯನ್ನು ದೊಣಿಯಲ್ಲಿ ದಾಟಿ ಕೆಲವು ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ಕಾಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸಿ ಮತವನ್ನು ತಲುಪುವತ್ತಿಗೆ

ರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಪ್ರೇಮಾನಂದರು ‘ಈ ಹವಾಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ತುರ್ತು ಕೆಲಸವೇನಾದರು ಇತ್ತೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಾನಂದರು ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ, ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದೆ ಎಂದರು.

ಶಾರದಾನಂದರು ಉತ್ತಮ ಬರಹಗಾರರಾಗಿದ್ದರು. 1909ರಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವ ಕೃತಿಯಾದ ‘ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಪ್ರಸಂಗ’ ಎಂಬ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದರು. ಇದನ್ನು ‘ಖಡ್ಡಿ ವಿಚಿಟಚಿಜಾಡ್ಯಾಟಿಚಿಚಿ ಇಂಡಿ ರಡಿಜಚಿಂ ಟಫ್ಫಿಂಜಡಿ’ ಎಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿ ಬೇಕಾಯಿತು. ಶಾರದಾನಂದರು ಈ ಮಹಾಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. 1. ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ನಿವಾಸವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಉದ್ದೋಧನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು. 2. ಪರಿಮಾಣವಾದ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಪಾತವಾದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ಯೆನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಆಸೆ. 3. ಮಾನವನನ್ನು ದೇವನೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಸೇವಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಜನರು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್‌ನ ಸಮಾಜಸೇವೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಶಾರದಾನಂದರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಹಾಸಮಾಧಿಯಾದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದ ಅನೇಕರು ಆಗ ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿದ್ದರು. ಶಾರದಾನಂದರು ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಅವರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಶಿಷ್ಯರೊಬ್ಬರಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮೌಲ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ಮಾತೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅವರಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಪಡೆದರು. ಒಮ್ಮೆ ಶಾರದಾನಂದರು ‘ನನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಏರಿದ ಯಾವುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದರು’.

“ಉದ್ದೋಧನ” ಎಂಬ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೇ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಗತಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಶಾರದಾನಂದರು ಒಂದು ನೈಜ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಸಂಖ್ಯಾಸಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹವರನ್ನು ಕುರಿತು ಶಾರದಾನಂದರು ಹಿಂಗಂದರು, “ಯಾರು ಇಲ್ಲಿ (ಕೆಲಸ) ಗುರಿ ತಲುಪುವರೋ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೂ (ಏಕಾಂತ) ಗುರಿ

ತಲುಪುವರು.ಯಾರು ಇಲ್ಲಿ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟರುಪುದಿಲ್ಲ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಗುರಿ ತಲುಪಲ್ಲ. (ಇಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಏಕಾಂತ ಧ್ಯಾನ).

ಶಾರದಾನಂದರಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿಡ್ಡಿರುವ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಭಕ್ತರನ್ನು ತಾವೇ ಖಿದ್ದಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.ಆದರೂ ಅವರ ಯೋಗಕ್ಕೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮ, ಜಾತಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾರದಾನಂದರ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿ ದೊಡ್ಡದು. ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ ಎನ್ನದೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮರ ಮಿಷನ್‌ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆ ಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. 1926ರಲ್ಲಿ ಶಾರದಾನಂದರು ಬೇಲೂರು ಮರದಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಮರ-ಮಿಷನ್ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮಹಾಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಭಕ್ತ ಬಂದಿದ್ದರು.ಸಮ್ಮೇಳನ 1926ರ ಏಪ್ರಿಲ್ 1ರಂದು ಆರಂಭವಾಗಿ ಏಪ್ರಿಲ್ 8ರವರೆಗೂ ನಡೆಯಿತು.ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಶಾರದಾನಂದರ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷಣ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿತ್ತು.ಈ ಭಾಷಣವೂ ಮಹಾಸಂಘದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸೂತ್ತರೆಗಳಿಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರು.ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದಿಂದ ಸಂಘದ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ, ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯೊಂದು ರಚಿತವಾಯಿತು.ಇದು ಶಾರದಾನಂದರ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಫಲವಾಗಿದೆ.ಪರಮಾಧಿಕಾರವೂ ಪರಮ ಭೂಷಾಭಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು ಎಂಬ ಗಾದೆ ಶಾರದಾನಂದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳಾಯಿತು.

ಅಂತಿಮ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾರದಾನಂದರ ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೀಣಿಸಿತ್ತು.ರಕ್ತದೊತ್ತಡ, ಮಥುಮೂತ್ರ, ಕೀಲುನೋವುಗಳಿಂದ ನರಳಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಯಾತನೆ ಕೇವಲ ದೇಹಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊತ್ತು ಜಪ-ಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.ಒಂದು ಶುದ್ಧವಾದ, ಶಾಂತವಾದ, ತ್ಯಾಗದ ಬದುಕು ನಡೆಸಿ ಇತರರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದರು.ಮುಂದಿನ ನವಪೀಠಿಗೆ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಿದಾಯಕ ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದರು 1927 ಆಗಸ್ಟ್ 19ರಂದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗಿನ ಜಾವ ಸುಮಾರು 2.34 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ದೇಹ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು.ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಶಾರದಾನಂದರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನುಡಿದರು.ಒಮ್ಮೆ ಶಾರದಾನಂದರು ರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಕುರಿತು ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.ರಾಮಕೃಷ್ಣರು “ನೀನು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು, ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಯಿತು.ಶಾರದಾನಂದರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಜನಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ದೇಹ ಮನಸ್ಸನ್ನು

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಸಿದರು.ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಗಲು-ಇರುಳು ಎನ್ನದೆ ಬೆಳಗಿದ ಶಾರದಾನಂದರೆಂಬ ಒಂದು ನಂದಾದೀಪ 19 ಆಗಸ್ಟ್ 1927ರಂದು ಕಣ್ಣರೆಯಾಯಿತು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಸ್ವಾಮಿ ಚೇತನಾನಂದ, ದೇವರೋಡನೆ ಬಾಳಿದವರು, ಭಾಗ-1, 3ನೇ ಮುದ್ರಣ,ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ಮೈಸೂರು, 2015
2. ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಪ್ರಸಂಗ, ಭಾಗ-1, 4ನೇ ಮುದ್ರಣ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ಮೈಸೂರು, 2019
3. ಕುವೆಂಪು, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ, 12ನೇ ಮುದ್ರಣ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ಮೈಸೂರು, 2009
4. ಕುವೆಂಪು, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ, 5ನೇ ಮುದ್ರಣ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ಮೈಸೂರು, 1952
5. ಡಾ.ಎಸ್.ವೆಂಕಟೇಶ್, ವಿವೇಕಾನಂದ ದರ್ಶನ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು, 1997
6. ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣನಂದ, ಮತ್ತಿಮಾಗ್ರ, 4ನೇ ಮುದ್ರಣ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ಮೈಸೂರು, 2015